

ført til arkiv, vil være den myndighed, der oprindelig har behandlet oplysningerne, der vil skulle træffe afgørelse om indsigt, jf. ændringsforslag nr. 14.

Endvidere indeholder lovforslaget en bestemmelse, jf. ændringsforslag nr. 1, der vedrører det forhold, at udviklingen hen imod digital forvaltning på sigt vil kunne få konsekvenser for dækning af omkostningerne ved bevaring af papirarkivalier.

Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse, hvorefter kulturministeren kan delegere den mere detaljerede regelfastsættelse vedrørende bevaring og kassation samt forhold af arkivteknisk karakter til rigsarkivaren. Det drejer sig om de bemyndigelser til regelfastsættelse, der er indeholdt i lovens § 10, stk. 1-2, § 12, stk. 2, § 13, 2. pkt., samt § 15, stk. 2, jf. ændringsforslag nr. 15.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser m.v.

Lovforslaget indebærer en ophævelse af den gældende ordning, hvorefter aflevering, bevaring og tilgængelighed af arkivalier, der er omfattet af lov om offentlige myndigheders registre, som hovedregel afgøres af Registertilsynet efter indhentet udtalelse fra rigsarkivaren.

Som tidligere omtalt har Statens Arkiver oplyst, at der i perioden 1992-97 er forelagt Registertilsynet ca. 70 sager, der vedrører bevaring af registre.

Ændringen antages at medføre en vis arbejdsmæssig lettelse af det kommende Datatilsyn, der ikke længere vil skulle foretage afgørelser i enkelte sager vedrørende bevaring.

Datatilsynet vil imidlertid som følge af de nye bestemmelser i ændringsforslagene nr. 4, 10, 11 og 13 skulle udtale sig om generelle bestemmelser om dels behandling af materiale med personoplysninger, dels vilkår for benyttelse af sådant materiale før udløbet af tilgængelighedsfristerne. Endvidere vil Datatilsynet skulle udtale sig i konkrete sager, hvor der kan blive tale om fastsættelse af kortere tilgængelighedsfrister end 80 år for materiale med personoplysninger, eller hvor det drejer sig om dispensation til benyttelse af materiale med særlig følsomme personoplysninger, jf. ændringsforslagene nr. 7 og 9. Det skønnes ikke, at disse administrative omlægninger vil medføre økonomiske konsekvenser.

Som følge af den generelle udvikling hen imod digital forvaltning vil Statens Arkiver i de kommende år skulle behandle et markant øget antal sager, der vedrører elektronisk arkivering af personoplysninger. Baseret på opgørelser over eksisterende elektroniske registre i forvaltningen, der er omfattet af den gældende

registerlovgivning, forventer Statens Arkiver som nævnt ovenfor således i perioden 1998-2000 at skulle behandle ca. 550 sager om bevaring af registre.

Det bemærkes, at dette forhold var forudsat i forbindelse med revisionen af arkivloven i folketings-samlingen 1996-97. Der er i forbindelse med den resultatkontrakt, der er indgået mellem Kulturministeriet og Statens Arkiver for perioden 1997-2000, tilført Statens Arkiver bevilling til gennemførelse af den nævnte opgave. Lovforslaget medfører således ikke i denne henseende økonomiske konsekvenser for staten.

Det skønnes ikke, at lovforslaget vil have økonomiske eller væsentlige administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner, når bortses fra de administrative konsekvenser, der er beskrevet ovenfor om omlægningen af arbejdsbyrden i Datatilsynet.

For så vidt angår de økonomiske og administrative konsekvenser ved forvaltningens gradvise overgang til elektroniske sagsbehandlings- og arkivsystemer henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser, ligesom lovforslaget ikke indeholder bestemmelser med økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget knytter sig som nævnt til den lovgivning om behandling af personoplysninger, der gennemføres til implementering af EU-direktiv 95/46/EF.

I følge denne lovgivning vil overførsel til offentligt arkiv skulle ske efter reglerne i arkivlovgivningen. Det er således arkivlovgivningen eller bestemmelser, der udstedes i henhold til denne, der fastlægger vilkårene for overførsel af materiale med personoplysninger til offentlige arkiver samt for den behandling, som dette materiale gøres til genstand for i arkivsammenhæng. Der henvises i øvrigt til afsnittet ovenfor om forholdet mellem lovgivningen om behandling af personoplysninger og arkivlovgivningen.

Efter Kulturministeriets opfattelse må det antages, at de foreslåede ændringer i arkivlovgivningen er forenelige med det nævnte direktiv. Det bemærkes i denne forbindelse, at det i EU-direktivets artikel 6, stk. 1, litr. b, fastslås, at senere behandling af personoplysninger i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed ikke anses for at være uforenelig med de legitime formål, hvortil oplysninger i sin tid er indsamlet, for så vidt medlemsstaterne giver de fornødne garantier.